

РЕЦЕНЗИЈА

Када је, сада већ давне 1961. године покренут *Лесковачки зборник*, тадашњи директор Народног музеја у Лесковцу, Хранислав Ракић, вероватно није могао да претпостави да ће овај часопис израсти у најстарији часопис који је покренут у Републици Србији после Другог светског рата, а који је до данашњих дана објављиван непрекидно. Овакав успех нису постигле чак ни научне институције основане у социјалистичкој Србији и Југославији, што самим тим указује на значај овог часописа са југа Србије.

Основан као мултидисциплинарни часопис, *Лесковачки зборник* је до данашњих дана успео да одржи ту структуру, с тим да је у међувремену проширио науке и научне дисциплине које су у њему заступљене, али и изашао из територијалног оквира из кога је поникао. Преглед Зборника јасно показује његову привлачност за истраживаче са многих научних и научно-просветних установа, али је задржао отвореност свих заинтересованих лица да у њему објављују своје радове, без обзира на њихов статус и занимање, руководећи се квалитетом радова као основним постулатом за објављивање у Зборнику.

Овакав научни часопис свакако заслужује да се о његовом развоју објави научна монографија, што су издавачи Филозофски факултет у Нишу и Народни музеј у Лесковцу препознали. Најпозванија особа да овај посао уради јесте доц. др Дејан Антић који својим радом и ангажовањем повезује ове две установе. Антић је пратећи вишедеценијску прошлост Зборника урадио квалитетну научну анализу садржаја његових шездесет свезака. Структура његовог рукописа јасно указује на битне, па и преломне тренутке у историјату *Лесковачког зборника*, тако да читалац има јасан увид у садржај будуће монографије. Стога, уложени труд аутора неће бити узалудан и имаће своју публику, што нам олакшава одлуку да препоручимо штампу рукописа *Лесковачки зборник (1961 – 2021)*.
Од стручног гласила до истакнутог националног часописа, доц. др Дејана Антића.

У Нишу,
06.04. 2022. године


проф. др Мирослав Пешић
Филозофски факултет Универзитета у Нишу